

[Justitsministeren]

man på det tidspunkt ikke kunne forudse; det står oven i købet udtrykkeligt i forarbejderne. Der er altså ikke tale om politiske signaler om at påtvinge domstolene noget, der ligger ud over forudsætningerne for den pågældende straffelovsparagraf.

Det er altid sådan – og sådan vil det også være i forhold til samfundstjenesten – at domstolen står frit, om man vil bruge den eller ej. Sætter vi samfundstjenesten i gang, vil det simpelt hen rent praktisk ske ved, at Københavns byret og forhåbentlig efterhånden også retten i Ålborg m.v. vil blive orienteret om, at der nu er praktiske muligheder for at anvende samfundstjeneste, og så er det op til domstolen selv at gøre det.

Til fru Birgith Mogensen skal jeg sige, at kriminaliteten jo – og det er korrekt – ulykkeligtvis har været stigende i de senere år, men det er også korrekt, at der nu er indtrådt et fald; hvor kriminaliteten tidligere steg med en 10–15 pct. om året, er der ikke blot tale om en stagnation, men om et beskedent fald. Det kan vi ikke bygge alt for meget på, fordi det som sagt kun er et enkelt år, det drejer sig om, men det er i hvert fald givet, at den stigning, den konstante stigning, der har været i de senere år, nu er stoppet. Deraf kan man vel i og for sig også se, at det åbenbart ikke er så afgørende for kriminaliteten, om sanktionen er lige præcis den ene eller den anden, for der har ikke i den periode, hvor der har været tale om dels en stigning og dels nu et fald, været tale om væsentlige ændringer i sanktionen og i hvert fald ikke om nogen ændringer, der kunne motivere den ændring i kriminalitetstallene, der er indtrådt.

Fru Birgith Mogensen nævnte en hel del af problemerne i forbindelse med narkomanernes placering, og det er jeg villig til at drøfte i retsudvalget. De beslutninger, der er truffet om behandlingen af narkomanerne, er ved at blive iværksat; nogle er allerede gennemført.

Fru Inge Krogh har i øvrigt bedt mig svare på det i et spørgsmål. Svaret er ved at være færdigt, og det vil blive ganske udførligt.

Jeg ville også meget gerne, således som fru Birgith Mogensen foreslår det, kunne anvende § 49, stk. 2, i straffeloven over for narkomanerne. Det kræver bevillinger, men jeg er sikker på, at der vil komme en politisk stillingtagen til det inden længe.

Anbringelse af samfundsdømte i ungdomsklubber har givet nogle problemer. Der har været betænkeligheder fra klubbernes side, og disse betænkeligheder har været af en så relevant karakter, uden at jeg skal gå i detaljer, at vi ikke ønsker at forhandle videre med klubberne om at placere samfundstjenestedomte dér.

Hr. Knud Lind vil jeg takke for den positive indstilling. Jeg kan i øvrigt sige, at det, der blev sagt, sådan set er afgørende for – og det skal være mine afsluttende bemærkninger – den fremtidige ordning. Det kan godt være, at en permanent ordning skal lægges i nogle faste rammer, men hvordan disse rammer skal se ud, og hvordan en permanent ordning skal udformes, afhænger efter min opfattelse i meget høj grad af resultatet af det forsøg, der nu foreslås sat i gang.

Det er i virkeligheden ganske svært med det grundlag, vi har – og jeg er enig i, at vi ikke uden videre kan bygge på engelske erfaringer – at sige, hvordan en lov skal se ud, hvis den ikke blot skal bestå i en tilføjelse til den liste, der er i § 57, om, at der også kan anvendes samfundstjeneste; men derved er der ikke opnået særlig meget. Hvis man ønsker at indføre en særlig sanktion, der hedder samfundstjeneste, og vil give retningslinjer for den i en lov – og det håber jeg kan blive relevant – så mener jeg, at vi har grundlaget for at udforme et sådant lovforslag, når vi til den tid har gennemført en 1-årig eller måske 2-årig samfundstjeneste, således som det foreslås her. Men det vil være vanskeligt i øjeblikket at udforme en lovbestemmelse, der går ud over dette blot at sige, at samfundstjeneste også er en mulighed, med nogle bemærkninger, således som man har dem i redegørelsen.

Ikke desto mindre har jeg naturligvis bemærket, at der fra forskellig side har været fremsat ønske om at drøfte en anden form for forelæggelse for folketetinget. Det kan vel så være i form af lovforslag eller beslutningsforslag; det er jeg naturligvis meget villig til at drøfte med retsudvalget. Jeg håber, det kan ske så hurtigt som muligt, for efter disse i virkeligheden seks års meget grundige forberedelser er der behov for at prøve også denne form for sanktioner.

Jeg mangler et par svar, men dem får jeg nok lejlighed til at give bagefter.